

Apie globą ir įvaikinimą

Liepa, Nr. 5

Naujienlaiškio leidimas įgyvendinamas vykdant Vokietijos katalikų solidarumo judėjimo RENOVABIS finansuojamą projektą „Laiminga šeima – laimingi vaikai“.

Kad mums visiems būtų gerai

Bėgti kartu su vaiku

**Birštonas – neabejinga bendruomenė
ir miestas be vaikų globos namų**

**Įtėvių ir globėjų susitikimas Šv.
Teresės šeimos namuose**

**Globos
namuose –
dvi „dukterėčios“**

Žurnalo Mažylis straipsnis

Sekite SOTO naujienas
socialiniame tinkle Facebook

SOTAS (Socialinės tarnystės savanoriai)
Kalvarijų g. 159, Vilnius
Tel./faks. (+370 5) 212 14 53

www.sotas.org
El. paštas: sotas.vilnius@sotas.org
AB SEB bankas LT727044060006283529

Kad mums visiems būtų gerai

Susitikimas su Jonažolių kaimo bendruomene

Birželio 13 d. vakarą susitikome su Jonažolių kaimo bendruomenės nariais. Dalyviai buvo susipažinę su informacija apie globą ir įvaikinimą ir tikslinosi konkrečias detales apie procedūras, galimus emocinius ar biurokratinius iššūkius. Pavyzdžiui, buvo išsakyti nuogąstavimai dėl neigiamų visuomenės nuostatų globos ir globotinio atžvilgiu, kartu svarstėme, kas padėtų nuostatas keisti, kaip su jomis išbūti. Viena dalyvė išsakė abejones dėl sprendimo globoti: vis laukia tinkamo momento, ir, atrodo, vis eina link apsisprendimo globoti. Visgi kilo daug klausimų – o jeigu šeimai parinkto globotinio ir globėjo „biolaukai“ nesutampa – kas tada bus? Kas būna po to, kai šeima priima globoti – ar šeima paliekama viena? Ieškojome atsakymų kartu, galėjome pasidžiaugti, kad šiais metais pagalba Vilniaus globėjų šeimoms tapo kur labiau prieinama, teikiama net savaitgaliais ir vakarais.

Iškilo ir globos motyvacijos tema – globa negali būti egoistiškas sprendimas savo poreikiams patenkinti, tačiau negali būti ir pasiaukojimas dėl vaiko gerovės. Vienas dalyvis išsakė palyginimą su santuoka kreipdamasis į žmoną – „aš vedžiau tave ne tik dėl to, kad tau būtų gerai, bet tam, kad mums visiems būtų gerai“.

[Grįžti į pradžia](#)

Bėgti kartu su vaiku

Susitikimas Molėtuose

Birželio 14 d. buvome šiltai sutikti Molėtų rajono savivaldybės Vaiko teisių apsaugos skyriuje, kuriame mus pasitiko plačios šypsenos ir atviros širdys. Į globos viešinimo renginį „Vaiko globa: iššūkiai ir galimybės“ susirinko esamos globėjos, VTAS darbuotojai, globa besidomintys asmenys.

Dviejų valandų trukmės renginyje netrūko temų diskusijoms, patirties pasidalijimo, aktualių, opių ir džiuginančių momentų.

„Reikia bėgti kartu su vaiku“ – taip savo patirtį apibūdino šeimyną turinti globėja. Moteris pasidalino istorija, privertusia ją pamąstyti ne tik apie vaikus, bet ir apie save – vaikai skatina keistis, augti, išlikti jaunam ne tik širdyje, bet ir savo išvaizda.

Vietos apmąstymams paliko iškeltas klausimas – ar tikrai globėjai atliepia vaikų poreikius, kiek vaikus auginantys suaugusieji pastebi, kad vaikai bando atitikti ne savo, o suaugusiųjų poreikius.

Globėja dalinasi mintimis, kiek reikia įdėti jėgų ir pastangų ne tik priimant vaiką, reikia skatinti, puoselėti vaikų gabumus, padėti kartu atrasti jų stipriąsias puses, taip pat finansuoti pasirinktus būrelius.

Savanoriška globa

Globėjos dalinasi savanoriškos globos (svečiavimosi) patirtimi: „*Priimi svečiuotis vieną vaiką į savo namus savaitgaliais ar atostogų metu, po to nepastebimai priimi dar ir brolių ar seserį, draugą (-ę) ar giminaitį (-ę)*“... Taip kyla mintys apie tęstinumą – nuolatinę globą.

Savanoriškos globos (svečiavimosi) mintimis ir galimybėmis dalinasi ir

renginio dalyvius kvietė priimti svečiuotis vaikus vasaros atostogų metu Molėtų vaikų savarankiško gyvenimo namų direktoriaus pavaduotoja socialiniam darbui.

Renginio dalyvių teigimu, svečiavimasis bent vasaros atostogų metu, savaitgaliais vaikams suteikia naujų potyrių, žinių, gerų emocijų, praplečia akiratį, bei suteikia galimybę pasijusti reikalingiems.

Artėjant pilnametystei

Susitikimo metu viena iš globėjų pasakojo apie savo globotinį ištikusią krizę artėjant jo 18 – ajam gimtadieniui. Vaikinas sunerimo, kas bus toliau su juo, kaip klostysis jo ateitis, bijojo būti atstumtas. Pasikeitė globotinio elgesys, tapo agresyvus, pablogėjo mokslai. Globėjos teigimu, labai svarbu vaikams suteikti saugumo jausmą, patikinti juos, kad nebus išmesti į gatvę, kalbėti aiškiai ir atvirai apie ateities planus, taip pat ieškoti pasikeitusio elgesio priežasčių ir laiku spręsti problemas.

Iš šio pasakojimo kilo diskusija apie globojamų vaikų išankstinį psichologinį paruošimą pilnametystei, savarankišką gyvenimą bei finansinį stabilumą.

[Grįžti į pradžią](#)

Birštonas – neabejinga bendruomenė ir miestas be vaikų globos namų

Susitikimas Birštone

Birželio 22 d. lankėmės Birštono savivaldybėje ir bendravome su įvairių Birštono bendruomenių, nevyriausybinių organizacijų nariais, įvairių sričių specialistais, dirbančiais su vaikais ir šeimomis.

Diskusijoje dalyviai domėjosi finansine globos puse, valstybės finansinės paramos trūkumu, tačiau buvo oponuojančių, kad visų pirma globojama ne dėl pinigų. Kur kas svarbesnis yra santykis su globotiniu. Kita svarbi tema buvo apie emigravusių tėvų vaikus. Vaikai tiek oficialiai, tiek neoficialiai lieka augti pas senelius/močiutes, ir deja, ne visada tokiais atvejais seneliai/močiutės geba

pasirūpinti vaiko poreikiais. Bendruomenės nariai išsakė ir kitus rūpimus klausimus, tačiau labiausiai įsiminė bendruomeniškumo jausmas – buvo padėkota esantiems socialiniams darbuotojams, socialinės paramos skyriaus darbuotojams už nuoširdų darbą su rizikos grupės šeimomis. Pasidžiaugta, kad pavyksta padėti šeimoms, išliktoms sunkumų, ir vaikai iš šeimų paimami retais atvejais. Vienas iš mažo miestelio privalomų yra tai, kad vieni kitus mato, aplinkiniams rūpi vaikų ar šeimų situacija, nėra abejingumo, galima laiku pastebėti ir vieni kitiems padėti.

[Grįžti į pradžia](#)

Įtėvių ir globėjų susitikimas Šv. Teresės šeimynos namuose

Birželio 18 d. įtėvių ir globėjų šeimos su vaikais bei SOTO socialinė darbuotoja Nijolė Giknienė ir psichologas Andrius Atas susitiko Šv. Teresės šeimynos namuose Užpaliuose, Utenos rajone. Susitikimo tikslas – dalintis patirtimi ir sudaryti sąlygas įvaikintiems ir globojamiems vaikams bendrauti tarpusavyje. Susitikime iš viso dalyvavo 38 suaugusieji ir vaikai.

Susitikimo metu įtėviai ir globėjai dalinosi bendravimo, ugdymo ir vaikų auklėjimo patirtimis. Viena globėjų šeima pasakojo, jog vienas iš jų globojamų vaikų atviravo jog jis vis tiek pasiilgsta savo mamos. Globėja į tai atsakė: „*Aš būsiu tavo antra mama, kuri padės tavo mamai tave auginti*“. Taip pat kalbėta, jog neretai suaugę globotiniai kai palieka šeimyną, trokšta tapti savarankiškais, išbandyti savo kelią ir kurį laiką nebendrauja su globėjais. Tačiau vėliau pamato, kad globėjų duoti patarimai buvo teisingi, rašo žinutes, jog jų pasiilgo.

Buvo diskutuota apie vaikų situacijas, kai jie patenka į globėjų šeimas patyrę daug kančios, matę savo tėvus sužalotus, o tai turi įtakos adaptacijai šeimoje. Kaip pasakojo globėja, vienas vaikas pusę metų neleido nakčiai užgesinti šviesos. Globėjai kantriai ir su meile priėmė šį vaiko elgesį ir kartu išlaukė kol tai praėjo. Globėjai pastebi, kad dauguma vaikų augdami šeimoje labai atsigauna, tačiau kai kuriems vis tiek lieka lyg vidinė tuštuma, kurios globėjai negali užpildyti net dideliu rūpesčiu ir meile, jiems kyla sunkumų susirandant draugų.

Susitikimo metu buvo kalbėta, jog teorija apie tai, kad prierašumas atsistato maždaug po tiek pat laiko, kiek vaikas yra gyvenęs institucijoje yra pagrįsta. Pavyzdžiui, vienas berniukas turėjo savitą elgesio sutrikimą – siekdavo įjungti įvairius elektros prietaisus, kas buvo gana pavojinga. Sutrikimas praėjo po ilgo laiko – maždaug po tiek, kiek vaikas buvo negyvenęs šeimoje.

Atsiliepimai apie susitikimą

- „Realios šeimos pamatymas duoda ne mažiau naudos, nei mokymų diena. Šv. Teresės šeimynos pavyzdys akivaizdžiai parodo, kiek daug gali padaryti vienas žmogus, turintis tas pačias dvi rankas, kaip kiekvienas mūsų, ir gyvenantis toje pačioje Lietuvoje. O kai šeimoje yra ne vienas toks stiprios valios ir darbštus žmogus, pasiekama dar daugiau, ir geras pavyzdys yra toliau skleidžiamas“. (Evaldas)

- „Tai nėra lengva išreikšti žodžiais. Tiesiog, bendravimas su Jūratės ir Eugenijaus šeimyna bei kitais pas juos važiuojančiais žmonėmis užpildo šiluma ir stiprybę, padeda aiškiau jausti, kas gyvenime yra prasminga ir amžina, o kas mažiau svarbu. Įkvepiantis pavyzdys žmonių, darančių regis neįmanomus dalykus, praverčia įvairiose gyvenimo situacijose“. (Rasa)

- „Didžiausias įspūdis - "atsipūtę", nepervargę ir šviesūs Jūratės ir Eugenijaus veidai. Kai apie tai pasakojau savo draugei, ji iš karto pastebėjo - matyt, jie giliai tikintys. Ir tada viskas aišku - kai leidi Dievui daryti savo darbą, tada esi pajėgus daryti tai, kas skirta tau... Tik tą daug lengviau pasakyti, nei taip gyvent... Gera, kai yra pavyzdžių, kad tai įmanoma“. (Lina)

[Grįžti į pradžią](#)